

William S. Burroughs

İçerideki Kedi

Türkçesi: Utku Özmakas

Deneme

4 Mayıs 1985. Brion’la kedi kitabını konuşmak üzere New York’a yapacağım kısa seyahat için eşyalarımı toparlıyorum. Calico Jane, yavru kedilerin durduğu ön taraftaki odada siyah bir yavruyu emziriyor. Tourister marka valizimi şöyle bir yokluyorum. Bir ağırlık var sanki. İçine bakınca anlıyorum ki, öteki dört yavrusu kurulmuş valizin içine.

“Yavrularıma iyi bak. Nereye gidersen git, yanından ayırma onları.”

Dillon süpermarketteki evcil hayvan dükkânından mama bakınırken yaşlı bir kadınla tanışıyorum. Dediğine göre kedileri balıklı mamaları yemiyormuş. Benimkiler, diyorum, tam tersine. Salmon Dinner ile Seafood Supper gibi balıklı şeyleri *tercih ediyorlar*.

“Ne güzel,” diyor, “seninkiler tam suç ortağymış.”

Peki burası olmasaydı, mama alacak bir yer olmasaydı ne yapardı bu yaşlı kadın suç ortakları için? Ben ne yapardım? Kediciklerimin aç biulaç kaldığını görmeyi kaldırmazdı yüreğim.

Ergenliđimin ilk yıllarını düşününce, bir yaratığı göğsüme bastırma hissi tekrar tekrar depresiıyor içimde. Oldukça küçük bu yaratık, bir kedi kadar. Ne bir bebek ne de bir hayvan. Tam değıl. Kısmen insan, kısmen başka bir şey. Price Yolu'ndaki evimizde cereyan etmiş bir hadise canlanıyor gözümde. On iki on üç civarındaydım sanırım. Acaba neydi bu yaratık... bir sincap mı? Tam göremedim. Ne istediğini bilmiyordum ama bana tamamen güvendiğini biliyordum.

Çok sonraları anlayacaktım ki, milyonlarca yıldır gerçekleşmemiş bir birleşmenin meyvesi olabilecek kısmen kedi, kısmen insan, kısmen de akla hayale sığmaz bir yaratığı vücuda getirip beslemek üzere Muhafız rolü bahşedilmişti bana.